

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Ki a bűnös a budapesti fainségért?*

Forrás:

Pesti Napló

Bp.

(Hely)

1920. XI. 3.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Osztályozás

Tárgy

662.6

Hely

Idő

"1920"

Személy

Ki bűnös a budapesti fainségért?

Későn engedték meg a faimportot

A hirtelen beállott erős hideg végre rávezette az illetékes körök figyelmét a főváros faellátásának biztosítására és most, hogy maga Rubinek kereskedelemügyi miniszter vette kezébe ennek a felette fontos kérdésnek az elintézését, némileg megnyugodva várjuk, hogy talán mégis csak lesz fa. Annyi bizonyos, hogy jelenleg egyenesen elszomorító a helyzet Budapest faellátásában, egészen egyszerűen nem áll rendelkezésre elegendő fa, az emberek hideg lakásokban dideregnek és igazán csak az a remény melegítheti őket, hogy a kereskedelmi miniszter akciója mégis csak sikerrel jár. De mindjárt le kell szögeznünk azt a tényt, hogy a fának újabb, 150 koronában történő ármegállapítása, még korántsem jelenti azt, hogy most már lesz fa elegendő. Erre és általában a budapesti faellátásra vonatkozóan egyik legtekintélyesebb fakereskedő-cég tulajdonosa ezeket mondotta a *Pesti Napló* munkatársának:

— Az, hogy a fa árát 130 korona helyett 150 koronában maximálták, semmit sem jelent, mert fát — magyar eredetűt — sem 130, sem 150 koronáért nem lehet Budapestre felszállítani. Mert a termelők ma 12—13.000 koronát kérnek vagononként ab feladóállomás, ehhez jön a vasuti fuvar 3000 korona, továbbá a maximális bérvágás, ami együttesen 19.700 koronát tenne ki, a fa tehát házhoz szállítva 197 koronába kerülne métermázsánként. Persze ez az ár is csak akkor állhatna

meg, ha a Budapestre felszállított fa felét — amint az szabály — nem kellene 150 koronáért a főváros rendelkezésére bocsátani.

Importfáról a valuták mai állása mellett alig lehet beszélni, hiszen a románok például 2300 leit kérnek vagononként, ami csak 8 koronás kurzussal átszámítva 18.400 koronát tenne ki ab feladóállomás, ahhoz persze még költségek járulnának, amik alaposan megdrágítanák a fát. A cseh fa ugyanilyen drága volt. Valóban volt egy megállapodás egy fakereskedőkből álló konzorciummal 25.000 vagon cseh fa beszállítására, de abból még nem lett semmi, mert a magyar vasuti szerelvényeknek cseh állomásokra kellett volna befutni a fáért, a *Máv.* pedig huszonöt millió biztosítékot követelt. Ma is még erről a biztosítékról folynak a tárgyalások, ahelyett, hogy hozzáálltak volna a fa importálásához.

Ezeket mondták hozzátértő helyen és hozzátették, hogy Rubinek miniszternek igazán legnagyobb erőmegfeszítésre van szüksége ahhoz, hogy Budapestnek tüzelőfával való ellátását biztosítsa. És így önkéntelenül is felmerül a kérdés, hogy tulajdonképpen ki felelős ezért a katasztrófális minizériáért, kit terhel a bűn azért, hogy Budapesten nincsen elegendő fa. A faügyeknek külön kormánybiztosa van, *Kaán* Károly államtitkár személyében, az ő dolga lett volna a szükséges fáról idején gondoskodni. Ő azonban — és ezt

a teljesen objektív kritika határain belül meg kell állapítani, — rosszul kezelte a faimport dolgot és bár már hónapok előtt figyelmeztették a bekövetkezendőkre, nem törődött vele és nem volt hajlandó igazán képzett szakemberek véleményét meghallgatni. Amikor még a lei és a szokol sokkal alacsonyabban állt, számosan kértek fabehozatalra engedélyt, a fakormánybiztosság azonban ezeket nem adta meg, mert még a százharminc koronás faárát is drágállotta és azt várta, hogy ez az ár is kisebb lesz. Ha a fakormánybiztosság régebben ad behozatali engedélyt, Budapest el volna látva tűzifával, mert, ha ma még oly magas is a lei és a szokol, a kereskedők faszükségletüket még idejekorán lefedezhették volna olcsó leivel és szokollal.

Voltak ezután más lépésűk is. Van például a főváros közelében egy erdőség, amelyből 3000 vagon fát lehetne kitermelni, de a fakormánybiztosság erre, még az illetékes főerdőtanácsos véleményezésére sem adta meg a kitermelési engedélyt, mert az erdőtulajdonos személye véletlenül nem konvenniált.

Rubinek miniszter kijelentése szerint ezvéleként legközelebb kormányrendelet jelenik meg, amely úgy a fa, mint a szén külföldről való behozatalát teljesen szabaddá teszi és megszüntetik a fának a fővárosba való behozatali tilalmát is. Ez azt jelenti, hogy szabadkereskedelem lesz a fában és valóban csak ez segíthet. Mert ha szabadkereskedelem lesz a faüzletben, átmenetileg talán emelkednek az árak, de a termelés erőteljes megindulása egészen bizonyosan fölöslegesen fog produkálni és a konkurrencia révén egészen új áralakulás várható. Szombatig, tehát négy napon át

a Budapestre irányuló vasuti vonalakon szünetel az áruforgalom és a Máv. kizáróan szenet és fát szállít a teherkocsikon. Illetékes helyen egyébként kijelentették, hogy a legközelebbi napokban nagyobb mennyiségű tűzifa érkezik a fővárosba. Ugy hogy a főváros lakosainak szükségletét valahogyan elláthatják majd. Egy bizonyos: a fakormánybiztosság ez ideig semmit sem produkált s a kormánynak erélyes kézzel kell belenyulni a dologba, hogy végre ne csak biztató ígéretek, de végre fát is kapjunk.